

[Svend Auken]

indtryk af, at det afgørende er, om det er en lige eller ulige dato, man spørger mennesker om deres stillingtagen til, at det er svært en gang imellem at styre i hvert fald sin galgenhumor.

Når vi betragter denne situation med stor alvor, er det, fordi vi mener, at ensidighed i politikken fører til splittelse i befolkningen. Splittelse i befolkningen i en nedgangstid fører til opløsning af værdier, fører til opløsning i samfundet. Derfor ser socialdemokratiet med stor alvor på det, der sker.

Fru Lone Dybkjær havde en interessant kritisk bemærkning over for socialdemokratiet og over for vores holdning. Man fik nærmest det indtryk, at fru Lone Dybkjær mente at repræsentere den virkelige ansvarlighed i denne sal.

Jeg ønsker ingen polemik med det radikale venstre, men skal man holde sig til historien, er det jo en kendsgerning, at det var fru Lone Dybkjærs parti, der sidste efterår fremkaldte folketingsvalget. Det var fru Lone Dybkjærs parti, der i sommer afslog at gå ind i en socialdemokratisk-radikal regering, endsiges at drøfte det. Det var fru Lone Dybkjærs parti, som end ikke ville forhandle med en socialdemokratisk regering om det oplæg, der kom i begyndelsen af september måned, og det var fru Lone Dybkjærs parti, der foretrak at samarbejde med fremskridtspartiet og den nye regering om den politik, der nu er lagt frem.

Vi håber ikke, at denne linje vil fortsætte. Vi mener ikke, den er til fordel for nogen.

Må jeg så slutte med at lykønske statsministeren med, at statsministeren fik denne afstemning på en lige dato, sådan at fremskridtspartiet, forstår jeg nu, i sin helhed støtter statsministerens indgreb over for mange menneskers økonomi, over for det danske arbejdsmarked.

Men giver dette forløb ikke statsministeren anledning til overvejelse og eftertanke med hensyn til den måde, der føres politik på i dette land? Er ensidighed, er det skæve, er det socialt uafbalancerede den rigtige vej at gå?

Mange har citeret den undersøgelse, der i dag offentliggøres i Jyllands-Posten, hvor folk tilkendegiver, at de er parat til at bære byrden – og det var også det, jeg sagde i mit første indlæg – men hvor folk samtidig ifølge den undersøgelse siger for næsten 70 pct.s

vedkommende, at det, der er lagt frem, ikke er socialt afbalanceret, ikke hænger sammen, og at de svageste grupper bliver ramt hårdere end andre grupper.

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Svend Auken er naturligvis lige så ensidig, som han plejer at være, og det er også hr. Svend Aukens ret at være det. Jeg vil så bare komme med et par synspunkter fra den anden side, fordi hr. Svend Auken godt ved, at dette jo ikke er hele sandheden om forløbet.

Det er rigtigt, at det radikale venstre ikke ville gå ind i en socialdemokratisk-radikal regering, fordi vi faktisk ikke troede, det var tilstrækkeligt til at løse landets problemer – det kan man så være uenig i eller ej – og fordi det ikke ville give en bedre basis for det brede samarbejde, som vi mener er nødvendigt, og som jeg i øvrigt synes dagen udmærket har illustreret ikke er mindre nødvendigt, end det var i sommer.

Så passer det jo ikke, at det radikale venstre ikke ville forhandle. Men det er da klart, at vi ikke var enige i socialdemokratiets udspil, sådan at vi bare kunne give en blankocheck. Vi fandt det ikke tilstrækkeligt, for hvad manglede nemlig? Der manglede nemlig den ene ting, at socialdemokratiet ikke havde givet et bud på, ikke ønskede at diskutere, hvordan vi fik styr på omkostnings- og lønudviklingen, fordi socialdemokratiet ikke ønskede at føre indkomstpolitik eller i hvert fald ikke havde et bud på, hvordan man kunne gøre det.

Vi havde et bud på det, men socialdemokratiet ønskede ikke at gå ind i en diskussion om dette spørgsmål.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

For et øjeblik siden stod hr. Glistrup heroppe og snakkede om dyrtidsregulering, om, hvor nødvendigt det var at opretholde den. Alle de argumenter, han brugte, kan jeg være enig i. Samtidig formåede han – det indrømmer jeg – meget dygtigt ligesom at tage patent på at være den, der vil forsvare de svageste grupper i samfundet og den lille familie. Det er den samme hr. Glistrup og det samme parti, som i går eller i forgårs fremsatte et forslag om, at man skulle indføre to karensdage, som især vil ramme de syge, som